

ASIA Salon seudun maakuntakaavan vahvistaminen

VAHVISTETTAVAKSI SAATETTU PÄÄTÖS

Varsinais-Suomen liiton maakuntavaltuuston päätös 11.12.2006 Salon seudun maakuntakaavan hyväksymisestä.

KAAVAN SISÄLTÖ

Salon seudun maakuntakaava on Salon ja Someron kaupungit sekä Halikon, Kiikalan, Kiskon, Kuusjoen, Muurlan, Perniön, Perttelin, Suomensjärven ja Särkisalon kunnat käsittävä maakuntakaava. Salon seudun maakuntakaavalla korvataan alueella nykyisin voimassa olevat vahvistetut seutukaavat sekä E18-tielinjaa koskeva vaihemaakuntakaava.

LAUSUNNOT

Puolustusministeriö, opetusministeriö, maa- ja metsätalousministeriö, liikenne- ja viestintäministeriö sekä työ- ja elinkeinoministeriö ovat antaneet maakuntakaavasta lausunnon.

Myös oikeusministeriölle, sisäasiainministeriölle, valtiovarainministeriölle, kauppa- ja teollisuusministeriölle sekä sosiaali- ja terveysministeriölle on varattu tilaisuus lausunnon antamiseen.

Kaavasta on antanut lausuntonsa myös Lounais-Suomen ympäristökeskus.

Puolustusministeriö

Puolustusministeriö on ilmoittanut, ettei sillä ole huomautettavaa maakuntakaavaan. Puolustusministeriö on kuitenkin esittänyt, että maakuntakaavamerkintä E-merkinnän sijasta käytettäisiin merkintää EP.

Opetusministeriö

Opetusministeriö yhtyy asiasta pyytämäänsä Museoviraston lausuntoon.

Museovirasto toteaa Salon seudun maakuntakaavan osoittavan, että rakennettu kulttuuriympäristö ja arkeologinen kulttuuriperintö on tunnistettu seudun kannalta merkittäväksi maakunnalliseksi ominaispiirteeksi ja voimavaraksi, joka otetaan aidosti huomioon kehittämisen reunaehtona. Kaavoitustyön osana on toteutettu sekä rakennettua

ympäristöä että arkeologista kulttuuriperintöä koskeva inventointiprojekti, joka on riittävä maakuntakaavatason yleispiirteisyyden edellyttämää suunnittelua ajatellen.

Muinaisjäännöskohteet osoitetaan kaavakartassa 1:100 000 kohteina tai osa-alueina kaavaselostuksen kohdeluetteloon viittaavine tunnuksineen. Selostus sisältää myös muinaijäännösten liitekartan, jossa kohdetieto on avattu edelleen osoittamalla muinaijäännökset tyypeittäin. Näin maakuntakaava samalla toimii maakunnallisena tietolähteenä, varsinkin kun tieto on asukkaiden tavoitettavissa myös Varsinais-Suomen paikkatietokeskuksesta Lounaispaikan verkkosivuilta. Tietojen saatavuus Lounaispaikasta vähentää kaavan merkintätavan poikkeuksellisen yksityiskohtaisuuden paikoin aiheuttamaa vaikeaselkoisuutta. Merkintätarkkuuden voidaan katsoa olevan perusteltavissa esimerkiksi haja-asutusalueilla, jotka voivat kokonaan jäädä tarkemman kaavoituksen ulkopuolelle ja siten kulttuuriympäristön suojelun vaikeammin tavoittamiksi.

Museovirasto toteaa, että Someron osalta vuonna 2006 toteutetun arkeologisen perusinventoinnin aiheuttamat päivitykset eivät ole ehtineet nyt vahvistettavaan maakuntakaavaan.

Museovirasto puoltaa Salon seudun maakuntakaavan hyväksymistä.

Maa- ja metsätalousministeriö

Maa- ja metsätalousministeriö toteaa lausunnossaan, että maakuntakaavan oikeusvaikutuksia koskevat säännökset edellyttävät viranomaisilta aiempaa aktiivisempaa roolia maakuntakaavan toteuttamisen edistämisessä. Maa- ja metsätalousministeriön hallinnonalan viranomaisia koskevien velvoitteiden kannalta on keskeistä, miten maakuntakaavassa on ratkaistu muun muassa maa- ja metsätalousalueisiin sekä vesivaroihin ja niihin liittyviin elinkeinoihin, maaseutuun, maaseutumaisemaan sekä uusiutuvien luonnonvarojen kestävään käyttöön, hoitoon ja suojeluun liittyvät ja niihin vaikuttavat seikat.

Maakuntakaava-asiakirjojen sisältöön liittyen maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että maankäyttö- ja rakennuslain 25 § korostaa maakuntakaavan yleispiirteistä luonnetta. Maakuntakaavaan merkityt lukuisat yksittäiset kohteet ja pienalueet suunnittelu- ja suojelumääräyksineen tekevät kaavasta asiakirjateknisesti raskaan eivätkä toteuta kaavalta edellytettävää yleispiirteisyyttä. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että nopeasti vanhenevat, yksityiskohtaiset inventointitiedot voisivat olla viranomaisten ja muiden osallisten käytössä erillisinä selvityksinä ja paikkatietojärjestelminä, jolloin maakuntakaava pysyisi pidempään ajantasaisena ja täyttäisi maankäyttö- ja rakennuslain 25 §:n edellytykset.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että Salon seudun maakuntakaavassa on lukuisia merkintöjä ja määräyksiä, joiden oikeusvaikutukset jäävät epäselviksi. Näitä ovat merkinnät ja määräykset, jotka koskevat esimerkiksi maa- ja metsätaloutta, suojelua, maisemaa, rakennussuojelua luokitteluineen, kallio- ja harjualueita, ulkoilureittejä sekä alueiden tai kohteiden erityis- tai ominaislaatuluokitusta ja rajauksia. Kaikkien kyseisten merkintöjen tai kaavamääräysten perustaksi ei ole esitetty selvityksiä tai ne näyttävät asiakirjojen perusteella laaditun ja arvotetun hyvinkin suppealla tavoiteasettelulla ja ilman laajempaa osallistamista, kuten maisema tai kallio- ja harjualueet. Niiden tuloksia ei ole myöskään laajemmin evaluoitu ja tulosten harmonisointi maakuntakaavan muuhun maankäyttöön on puutteellista. Lisäksi kaavamerkintöjen ja -määräysten oikeusvaikutusten arviointi maa- ja metsätalouteen on kauttaaltaan puutteellista. Yksittäisen aihealueen inventointitulosten siirtäminen lähes sellaisenaan kaava-asiakirjoihin ilman osallistamista, monitahoista vaikutusarviointia ja maakuntakaavan muiden selvitysten ja tavoitteiden

maataloustuotannon edellytysten säilyttäminen ja kehittäminen on myös näkyvän maiseman kehittämisen kannalta ensiarvoisen tärkeää. Tuotanto edellyttää edelleen voimakasta rakennekehitystä. Kehittyvällä maatilalla pitää voida rakentaa tarvittaessa suuria-kin tuotanto- ja varastorakennuksia, mukaan lukien kotieläinten lantavarastot, ja tuotantorakentaminen ja esimerkiksi jaloittelutarhat on voitava sijoittaa mautiloilla toiminnallisesti ja ympäristönäkökohdat huomioonottaen tarkoituksenmukaisesti. Kaavan suunnittelumääräyksen vaatimus rakentamisen sijoittamisesta olevan rakenteen yhteyteen voi aiheuttaa mautilojen naapurustolle esimerkiksi hajuhaittoja tai muita pysyviä häiriöitä. Suunnittelumääräyksestä johtuvia avoimien maisematilojen säilyttämistoimenpiteitä ei ole esimerkein selvitetty, eikä suunnittelumääräyksen vaikutuksia ole arvioitu esimerkiksi peltojen hyödyntämiseen energiakasvien viljelyssä.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että kaavamääräys on epäselvä ja tulkinnanvarainen maa- ja metsätalouden harjoittamiseen ja viranomaisiin kohdistuvien oikeusvaikutustensa osalta. Maa- ja metsätalousministeriö edellyttää, suunnittelumääräykset ja suositukset on muun muassa maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n 3 momentin 5 kohdan ja 4 momentin vastaisina jätettävä vahvistamatta. Rajauksiltaan valtioneuvoston periaatepäätöksen mukaiset valtakunnallisesti arvokkaat maisema-alueet sekä rajauksiltaan valtakunnallisesti arvokkaat kulttuuriympäristöt ja -kohteet voidaan osoittaa informatiivisilla alue- tai kohdemerkinnöillä, kuitenkin ilman erillistä suunnittelumääräystä ja suunnittelusuositusta.

Maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n 2 momentissa on lueteltu luonnonsuojeluohjelmat, joiden tulee olla ohjeena maakuntakaavaa laadittaessa. Harjijensuojeluohjelma ei sisällä kyseisiin ohjelmiin. Maankäyttö- ja rakennuslaki tai valtakunnalliset alueidenkäyttötaavoitteet eivät edellytä harjijensuojeluohjelman alueiden tai arvokkaiden harju- tai kallioalueiden alueiden osoittamista kaavassa. Maakuntakaavalla ei voida ennakoita ratkaisua tai ottaa kantaa maa-aineslain mukaiseen lupaharkintaan, eikä myöskään määrätä, miten alueita tulisi hoitaa. Maakunnan liitolla ei ole myöskään toimivaltaa ennalta ottaa kantaa siihen, millaisia päätöksiä viranomaiset tulevat toimivaltansa puitteissa tekemään. Maa-ainesalueiden arvottamisessa on kyse vaikutuksiltaan hyvin merkittävistä sekä kansallisen tason että yksityisoikeudellisista seikoista. Maakuntakaavan merkinnän rajausperusteiden ja suojelumääräyksen merkitys ja oikeusvaikutukset ovat epäselvät. Merkinnän perusteena olevat inventoinnit voivat olla perusteelliset ja asiantuntemuksella tehdyt, mutta ne eivät substanssi-inventointeina ole laadittu ottaen huomioon maankäyttö- ja rakennuslain tehtäviä tai maakuntakaavan sisältövaatimuksia. Kun inventoinnit on siirretty kaavaan sellaisenaan ilman maankäyttö- ja rakennuslain 25 §:n 4 momentin mukaista arviointia, merkintä ja määräys eivät täytä maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n vaatimusta kaavamerkintöjen perustumisesta riittäviin tutkimuksiin ja selvityksiin. Maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n 2 momentin mukaisen viranomaisvaikutuksen kautta kaavaa ei edellä kuvatulla tavalla ole tarkoitettu pelkästään tausta-aineistoksi, vaan sillä myös kaavasielostuksen mukaan tavoitellaan varsinaisia oikeusvaikutuksia. Kun näitä vaikutuksia ei ole kaava-asiakirjoissa selvitetty, ei voida arvioida, täyttääkö merkintä ja määräys maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n 4 momentin vaatimuksen pitää silmällä sitä, ettei maanomistajalle ja muille oikeuden haltijoille aiheuteta kohtuutonta haittaa. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että yksityismaiden osalta "*Arvokas kallio- tai harjualue*"-merkintä ja suojelumääräys on jätettävä lainvastaisina vahvistamatta.

Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, että rantojen kuten muunkin rakentamisen ohjauksen tulee perustua maankäyttö- ja rakennuslain säädöksiin eikä vanhentuneeseen, jäykkään mitoitusmäärittelyyn. Maakuntakaava ei ole oikea väline yksityiskohtaiseen rakennusoikeuden mitoitukseen, eikä aiemman rakennuslain aikana suunnittelua linjannut järjestelmä enää sellaisenaan ole siirrettävissä maakuntakaavaan. Loma-asutuksen

mitoitusvyöhykkeitä koskevan merkinnän vaikutuksia ei ole kaava-asia-kirjoissa selvitetty ja arvioitu maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n, 25 §:n 4 momentin 29 §:n 2 momentin mukaisesti. Maa- ja metsätalousministeriö edellyttää, että loma-asutuksen mitoitustajärjestelmä suunnittelumääräyksineen on jätettävä vahvistamatta muun muassa maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n 3 momentin 5 ja 7 kohdan sekä 4 momentin vastaisena.

Ulkoilureittejä on esitetty uudessa kaavaehdotuksessa runsaasti. Mantereella reittien linjaus sivuaa kuitenkin vain harvoissa kohdissa kaavassa osoitettuja V- tai R-virkistysalueita. Mantereella reitit noudattavat osin olevia tielinjauksia, mutta osin reitit on sijoitettu tiettömään maastoon. Ulkoilureitti-merkintään liittyy suunnittelumääräys, jonka mukaan "ulkoilureitteihin liittyvät talousmetsäalueet tulee hoitaa puistomaisina kokonaisuuksina". Asiakirjoista ei käy ilmi, mihin säädökseen, ohjelmaan tai selvitykseen kyseinen määräys perustuu, millaisia hoitotoimenpiteitä metsänomistaja olisi määräyksen mukaan veloitettu tekemään, kuka asettaisi hoidolle ehdot, valvoisi niiden noudattamista ja asettaisi hoidon laiminlyönnistä seuraavat sanktiot, kuinka laajoja hoitovelvoitteen alaiset "puistomaiset kokonaisuudet" käytännössä olisivat ja kuinka kaukana ulkoilureittivarauksesta sijaitsevat metsät katsottaisiin kuuluvaksi suunnittelumääräyksen piiriin. Suunnittelumääräyksen vaikutuksia ei ole arvioitu. Maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n 3 momentin mukaan kaavaa laadittaessa on kiinnitettävä erityistä huomiota maakunnan elinkeinoelämän toimintaedellytyksiin. Ilmeistä on, että reitteihin liittyvien talousmetsien hoitaminen puistomaisina kokonaisuuksina aiheuttaa merkittäviä lisäkustannuksia ja tulonmenetyksiä verrattuna tavanomaiseen, metsälain mukaiseen metsän kestävään käyttöön ja hoitoon. Suunnittelumääräyksellä näyttää ylittyvän myös ulkoilulain mukaisen huomattavan haitan kynns.

Viitaten perustuslain 80 §:n 1 momenttiin, metsälain 6, 10 ja 14 §:iin maa- ja metsätalousministeriö katsoo, ettei maankäyttö- ja rakennuslailla, eikä sen nojalla maakuntakaavalla voida metsänomistajaa velvoittaa tietynlaisiin metsänhoidollisiin toimenpiteisiin. Maa- ja metsätalousministeriö katsoo, ettei ulkoilureittejä koskevan suunnittelumääräyksen perusteeksi ole esitetty maankäyttö- ja rakennuslain tarkoittamia riittäviä tutkimuksia ja selvityksiä. Lisäksi merkinnän oikeusvaikutukset ovat epäselvät eikä merkintä täytä MRL 28 §:n 3 momentin 5 kohdan ja 4 momentin vaatimuksia. Maa- ja metsätalousministeriö edellyttää, että ulkoilureitin talousmetsien hoitoa koskeva suunnittelumääräys tulee lainvastaisena jättää vahvistamatta.

Maakuntakaavassa on *suojelualueita*, joiden suojelustatus on esitetyn liiteaineiston perusteella epäselvä. Kohteet ja alueet sisältävät valtakunnallisesti, maakunnallisesti, seudullisesti merkittäviä luonnon-, maiseman- ja vesiensuojelun alueita ja kohteita. Kaavaselistuksessa on liitteenä laaja inventointiaineisto, jossa on mukana myös paikallisia kohteita. Tälle ei löydy perusteita maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n perusteella, kuten ei myöskään menettelylle, että liiteaineistoon on kirjattu huomioita kohteiden ja alueiden hoitotarpeesta ja -tavoista, mikä hämärtää maakuntakaavan maankäyttö- ja rakennuslain 25 §:n 4 momentin merkitystä. Maa- ja metsätalousministeriö toteaa, etteivät kaavaselistuksen liitteen ohjeet ja huomiot sido maanomistajaa tai viranomaisia.

Salon seudun maakuntakaavan vahvistamisen osalta maa- ja metsätalousministeriö katsoo, ettei maakuntakaava kaikilta osin täytä maankäyttö- ja rakennuslain asettamia vaatimuksia, eikä sitä maankäyttö- ja rakennuslain 31 §:n 3 momentin mukaan näin ollen voida sellaisenaan vahvistaa. Maa- ja metsätalousministeriö puoltaa maakuntakaavan vahvistamista siinä tapauksessa, että tässä lausunnossa vahvistamatta jätettäväksi esitetyt aluevaraukset, merkinnät ja niihin liittyvät suojelu- tai suunnittelumääräykset jätetään vahvistamatta.

Maa- ja metsätalousministeriö on toimittanut 10.10.2008 päivätyn *täydentävän lausunnon*, jossa todetaan, että maa- ja metsätalousministeriö kiinnittää edelleen huomiota aiemmassa lausunnossaan esiin tuomiinsa epäkohtiin ja ongelmiin. Ottaen huomioon KHO:n päätöksen 28.12.2007 Dnro 3417 Kanta-Hämeen maakuntakaavasta tehtyjen valitusten johdosta samoin kuin ympäristöministeriön ja maa- ja metsätalousministeriön välillä käydyt keskustelut maakuntakaavoihin ja niiden oikeusvaikutuksiin liittyvistä kysymyksistä, maa- ja metsätalousministeriö toteaa, että mainitut epäkohdat ja ongelmat eivät muodosta sellaista lainvastaisuutta, että Salon seudun maakuntakaavan vahvistaminen olisi tarpeen siirtää valtioneuvoston yleisistunnon ratkaistavaksi.

Liikenne- ja viestintäministeriö

Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa, että Salon seudun maakuntakaavan tavoitteet ovat hyvin linjassa valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden kanssa ja että Turun tiepiirin ehdotusvaiheessa antama lausunto on otettu kaavassa hyvin huomioon.

Liikenne- ja viestintäministeriö toteaa, että Salon itäisestä ohikulkutiestä vuonna 2004 valmistunut yleissuunnitelma on saanut lainvoiman 2006, ja että tiesuunnitelman laadinta tapahtuu alustavan aikataulun mukaan 2009. Ohikulkutien tasoliittymien merkitseminen maakuntakaavassa eritasoliittyminä 2. vaiheen mukaisesti olisi ollut suositeltavaa, mutta erityisen eritasoliittymä-merkinnän puuttuminen ei estä niiden toteuttamista eritasoisina.

Liikenne- ja viestintäministeriö ehdottaa valtatie 1:lle osoitettujen kahden uuden eritasoliittymän (Halikon Salaisissa ja Salossa lähellä Muurlan rajaa) vahvistamatta jättämistä. Liikenne- ja viestintäministeriön käsityksen mukaan Salaisten liittymästä liikenne kulkisi Saloon Uhrilähteenkatua, joka ei sovellu Salon sisääntulotieksi. Salossa lähellä Muurlan rajaa esitettyä liittymää on perusteltu yritystoiminnan tarpeilla. Liittymää ei ole merkitty varauksena kyseisen tiekohdan tiesuunnitelmaan. Liikenne- ja viestintäministeriö vastustaa pelkkiä maankäyttöliittymiä moottoritiele, eikä pidä kumpaakaan eritasoliittymävarausta tarpeellisenä. Uusilla liittymillä voi olla yhdyskuntarakennetta hajauttava vaikutus, mikä on kaavan tavoitteiden vastaista. Liikenne- ja viestintäministeriö ehdottaa myös edellä mainittuihin liittymiin liittyvien yhteystarvemerkinntöjen vahvistamista. Yhteystarpeita ei ole suunniteltu yhdessä väyläviranomaisen kanssa.

Liikenne- ja viestintäministeriö pitää maakuntakaavassa yhteystarpeena esitettyä ns. Paikkalan oikaisua kantatiellä 52 johdonmukaisena Kanta-Hämeen maakuntakaavan kanssa. Liikenneturvallisuuksista ei voida pitää hyväksyttävänä Someron keskustan taajaman työpaikka-alueiden laajentamista kantatie 52 kaakkoispuolelle. Liikenne- ja viestintäministeriö kiinnittää huomiota myös Muurlan nauhataajaman venymiseen sekä ongelmalliseen hajakentämiseen kaavan alueella.

Liikenne- ja viestintäministeriöllä ei ole huomautettavaa Salon seudun maakuntakaavaan ratavarausten osalta. Salon taajamassa ns. ELSA-rata on merkitty yhtenäisellä viivamerkinällä ja siitä itään päin yhteystarvemerkinällä. Lohja-Salo -välin tarkempi tarkastelu käynnistyneenä aikaisintaan 2009.

Liikenne- ja viestintäministeriö kiinnittää huomiota melualuemerkintöjen puutteeseen kaavakartalla sekä melun puutteelliseen käsittelyyn kaavan vaikutusten arvioinnissa. Liikenne- ja viestintäministeriö muistuttaa myös hiljaisten alueiden kartoittamisen tärkeydestä, ja huomauttaa, että hiljaiset alueet puuttuvat Salon seudun maakuntakaavasta.

Työ- ja elinkeinoministeriö

Salon seutukunta ja sen 11 kuntaa muodostavat mielenkiintoisen ja omaleimaisen suunnittelualueen. Alueen kehitys on Suomen oloissa ollut poikkeuksellisen myönteistä. Alueella on vanha ja rikas kulttuuriperintö, runsaasti muinaismuistoja ja arvokkaita luontokohteita, historiallinen Kuninkaantie, merellistä ympäristöä ja hyvin kehittyntä maataloutta. Maakuntakaavan keskeisiä kysymyksiä ovat olleet kuinka sovittaa yhteen sekä rakennetun että luonnon ympäristön ja muinaismuistojen suojelun että uuden rakentamisen tarpeet. Tämä ympäristön rikkaus on voimavara, jota säilyttämällä ja kehittämällä voidaan vahvistaa myös matkailuelinkeinon ja siihen tukeutuvien palveluiden työllisyysvaikuttavuutta.

Nopean ratayhteyden kehittäminen Etelä-Suomen ja Pietarin välillä kuuluu osana valtakunnallisiin alueidenkäyttötavoitteisiin. Raideliikenteen kehittämismahdollisuuksien turvaaminen on eräs keskeisimpiä erilliskysymyksiä, johon uudella maakuntakaavalla on vaikutusta ja jolla on laajaa merkitystä koko eteläisen Suomen kannalta.

Helsingin ja Turun välisen tieyhteyden parantaminen on asiantuntijapiireissä todettu Suomen tärkeimmäksi tiehankkeeksi. Hanke on myös osa yleiseurooppalaista Oslosta Pietariin johtavaa TEN -liikenneverkkoa ja Suomen tärkein kansainvälinen tieyhteys. Se on myös osa Pohjolan kolmiota ja kytkee logistiikkakeskukset Skandinavian ja Venäjän liikennejärjestelmiin. Työministeriö toteaa, että alueelle aiemmin laadittu ja ympäristöministeriön vahvistama E18 -moottoritietä koskeva vaihemaakuntakaava on korvattu nyt lausunnolla olevalla Salon seudun maakuntakaavalla. Tie on maakuntien yhteistoimintaa tukevana paitsi Etelä-Suomen liittouman kehittämisstrategian myös työllisyyspoliittisen aluekehityksen kannalta merkittävä hanke. E18 -moottoritie on keskeinen osa maamme elinkeinoelämän hyötyliikenteen itä-länsisuuntaista kuljetusreitistöä, jonka työllisyysvaikutukset kohdistuvat välillisten vaikutusten kautta laajalti koko Etelä-Suomeen.

Työllisyyden kehittymisen kannalta merkittävää on luoda mahdollisuudet uusien yritysten sijoittumiselle maakunnan alueelle. Eri tutkimuslähteiden mukaan tärkeimmät yritysten sijaintipäätökseen vaikuttavat tekijät ovat juuri liikenneyhteydet ja työvoiman saataavuus. Todetun perusteella kaavassa tulee huolehtia riittävästä aluevarauksista liikenteeseen tukeutuvan elinkeinotoiminnan käyttöön, jotta mainittu kehitys tarkasteltavana olevaan kaavaan liittyvillä alueilla ja aluekeskuksilla voidaan tehokkaasti hyödyntää.

Lounais-Suomen ympäristökeskus

Ympäristökeskus on antanut 28.12.2005 lausunnon maakuntahallituksen 19.9.2005 nähtävälle asettamasta ehdotuksesta Salon seudun maakuntakaavaksi. Kaavasta on tämän jälkeen pidetty työneuvotteluja sekä viranomaisneuvottelu. Ympäristökeskus ei tässä toista aiemmin lausumaansa, vaan keskittyy kaavaan tehtyihin tarkennuksiin.

Koska suurella osaa Salon seudun kunnista ei ole laadittu oikeusvaikutteisia yleiskaavoja, on maakuntakaavalla edelleen suuri merkitys kuntien maankäytön kannalta. Kuntien keskustaajamiin on osoitetun *keskustatoimintoja* koskevan merkinnän C nimitys kaavamääräyksissä korjattu, joten sen tulkinta kohdemerkinnäksi on selkeämpi. Aluevaraus -merkintänä tulkittuna alueet olivat joissain kunnissa suppeita. Asialla on merkitystä erityisesti vähittäistavarakaupan suuryksiköiden osalta, joiden tulee sijoittua keskustatoimintojen alueelle.

Niin sanottu ELSA-ratayhteys Salosta pääkaupunkiseudulle on kaavassa osoitettu liikenteen yhteystarvemerkinnällä. Ympäristökeskus toivoo, että maakuntakaavan valmistuttua

voidaan yhteistyössä rатаhallintoviranomaisten kanssa konkretisoida linjauksen vaihtoehtoja, jotta yhteys voidaan ottaa kuntien maankäytössä huomioon ja edistää näin paremmin maakuntakaavan toteutumista.

Ympäristökeskuksella ei ole huomautettavaa kaavassa esitettyihin *pohjavesialueiden* rajauksiin. Pohjavesialueille osoitetut taajamatoimintojen vaikutukset tulevat arvioitaviksi kuntien yleis- ja asemakaavoituksen yhteydessä.

Ympäristökeskus esitti lausunnossa 28.12.2005 joitain maakuntakaavan *luonnonsuojeluun* liittyviä kohdemerkintöjä vielä tarkistettaviksi. Kiikalan Särämäki sekä Kiskon Pitkälampi on nyt esitetty neuvotteluissa sovitulla tavalla. Perinnebiotoopit sisältyivät kohdeluettelon mukaan vuonna 2005 nähtävillä olleeseen kaavaan, mutta puuttuivat kuitenkin kaavakartalta. Nyt hyväksytyssä kaavassa kohteet on poistettu myös luettelosta. Vain muutamat Natura -ohjelmaan kuuluvat kohteet ovat mukana. Pois jääneitä kohteita on noin 34, joissa on useita valtakunnallisesti arvokasta ns. Lounais-Suomen "vastuuluontotyyppiä" nimettyä kohdetta. Asiaa käsiteltiin kaavan viranomaisneuvottelussa, mutta kohteiden poistamisesta kokonaan ei ympäristökeskuksen käsityksen mukaan sovittu. Ympäristökeskus katsoo, että inventoidut valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaat perinnebiotoopit olisi tullut ottaa mukaan maakuntakaavaan.

Ympäristökeskus katsoo, että maakuntakaavalla on erityistä merkitystä *harjuluonnon* ja *arvokkaiden kallioalueiden* säilymisen sekä toisaalta maa-ainesten oton edellytysten turvaamisen kannalta. Maakuntakaavan taustaselvitykset ovat maa-ainesten oton lupaasioiden hoidon kannalta siksi tärkeitä. Ympäristökeskus ehdotti lausunnossaan 28.12.2005 lisäyksenä kohdenumerointia kaavan ge -alueisiin. Vaikka numerointi valmistuneesta kaavasta puuttuikin, ympäristökeskus toivoo, että laadittavissa maakuntakaavoissa se jatkossa otettaisiin käyttöön kaavan käyttökelpoisuuden lisäämiseksi. Kiikalan Hepokropan harjualueen ge -rajausta on tarkistettu ympäristökeskuksen lausunnon mukaisesti. Myös Someron ja Kiikalan rajalla oleva Hautainkrottien suppamuodostuma sekä Someron Äyräsnummen harjualueeseen liittyvät saaret ovat kaavassa ge -merkinnällä osoitettua aluetta. Ympäristökeskus pitää tarkennuksia hyvänä. Perttelin Pännämäen kohteelle sopivampi merkintä maakuntakaavaan olisi ollut ge, mutta S-merkinnän voidaan katsoa riittävästi turvaavan kallioalueen arvot.

Ympäristökeskus pitää valitettavana, että lausunnossa 28.12.2005 mainitut kallioalueinventoinnissa paikallista arvokkaammaksi arvetut luokan 4 kohteet ovat jääneet pois maakuntakaavasta.

Kulttuuriympäristöjä ja *maisema-alueita* koskevia merkintöjen käyttöä on täsmennetty. Valtakunnallisessa rakennetun kulttuuriympäristön inventoinnissa Haapaniemen kulttuurimaisema-alueeseen luettu Mussalon saari sekä Kärkelän ruukinalue Kiskossa eivät ole kaavassa sra-rajauksella. Kun kohteet ovat maakuntakaavassa kuitenkin kulttuuriympäristön tai maiseman kannalta tärkeää aluetta, ratkaisun voi hyväksyä. Ympäristökeskus olisi pitänyt hyvänä myös Rekijokilaakson alueen lisäämistä mukaan maiseman kannalta tärkeään alueeseen lausunnon 28.12.2005 mukaisesti.

Rantojen maankäyttöä koskevat kaavamääräykset ja selostukseen liitetty tulkintaohje ovat neuvottelussa sovitun mukaiset. Ympäristökeskus katsoo, että kaavamerkinnet määrittämineen ovat asianmukaiset ja turvaavat omalta osaltaan maakuntakaavan ohjauksen rantojen maankäytön suunnitteluun.

Ympäristökeskus katsoi 28.12.2005 antamassaan lausunnossa, että kaavan *vaikutusarviota* tulee vielä täydentää kohdekohtaisilla johtopäätöksillä luonnonsuojelulain

tarkoittaman arvion tarpeesta alueen Natura-kohteissa. Hyväksytyn kaavan selostuksen taulukkoa 18 on jonkin verran täydennetty. Lisäksi johtopäätöksiä on kirjattu kaavan teemakohtaiseen vaikutusarvioon. Ympäristökeskus toteaa, että johtopäätökset luonnonsuojelulain tarkoittaman arvioinnin tarpeesta Natura-kohteissa olisi voinut vielä yksiselitteisemmin kirjata kaavaselostukseen.

Merkittävimmät toiminnot kaava-alueella suhteessa Natura 2000 -verkostoon sijoittuvat Hyypjärän harjualueelle Kiikalassa. Hyypjärän harjualueella jo toimiva lentokenttä on osoitettu kohdamerkinnällä. Sen yhteyteen on osoitettu puolustusvoimien toimintoja koskeva erityistoimintojen kohdamerkintä. Merkintää ympäröivät maakuntakaavan Natura ja S -alueet. Lisäksi aluetta koskee ge ja pv -merkinnät. Kiikalan lentokentän toiminnan mahdollista laajentamista koskevat vaikutusarviot tulee tehdä lentokeskuksen kehittämistä koskevan suunnittelun yhteydessä. Kuten kaavaselostuksessa on todettu, KHO on myöntänyt luvan Hyypjärän harjualueella sijaitseville Kalattomannotkon ja Kaskistonnummen ottamoille sekä asettanut samalla ehdot runkovesijohtolinjan rakentamiselle. Linjaus on ohjeellisena osoitettu kaavaselostuksen liitteessä 4. Linja on 8.9.2006 päivätyn tarkistetun hankkeen suunnitelmakartan perusteella tarkoitus rakentaa teiden varsia mukailen KHO:n asettaman ehdon mukaisesti.

Ympäristökeskus katsoo, että ottamoiden osalta Natura-vaikutukset on käsitelty luvan yhteydessä. Kun linjaus tehdään KHO:n asettamien ehtojen mukaisesti, tarvetta luonnonsuojelulain tarkoittamalle arviolle vaikutuksista Natura -kohteisiin ei maakuntakaavassa ole. Maakuntakaava on muutoinkin riittävällä tavalla huomionnut Natura 2000 -verkostoon kuuluvat kohteet.

Laadittu maakuntakaava on pyrkinyt huomioimaan seudun ja maakunnan kehittämisen tarpeet ja vaalimaan alueen tärkeimpiä ympäristöarvoja. Maakuntakaava ottaa ympäristökeskuksen näkemyksen mukaan valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet riittävästi huomioon. Kaavaan ja sen määräyksiin viimevaiheessa tehdyt täsmennykset ovat korjanneet yksityiskohtia ja parantaneet kaavan käyttökelpoisuutta.

Ympäristökeskus puoltaa maakuntakaavan vahvistamista.

VALITUKSET

Maakuntavaltuuston päätöksestä ei ole valitettu.

VASTINEET

Varsinais-Suomen liitto on antanut vastineen lausuntojen johdosta.

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN PÄÄTÖS

Kannanotot ministeriöiden lausuntoihin

Puolustusministeriön lausunnosta johdosta ympäristöministeriö toteaa, että E-merkintää tulee selvittää kaavaselostuksessa, jolloin yleispiirteinen merkintä ei aiheuta väärää tulkintaa tai virheellisiä käsityksiä. Ympäristöministeriö antaa asiaa koskevan korjauskehotuksen.

Maa- ja metsätalousministeriön lausunnon johdosta ympäristöministeriö toteaa, että vahvistettavana olevan kaavan yhtenä johtavana tavoitteena on ollut maatalouden ja siihen tukeutuvien elinkeinojen toimintaedellytysten turvaaminen ja edistäminen, ja tätä tavoitetta silmällä pitäen kaavamerkinnot ja -määräykset on laadittu. Maakuntakaavan tarkkuustason ei voida katsoa poikkeavan tavanomaisesta maakuntakaavan tarkkuustasosta, eikä kaavaan näin ollen liity väitettyjä liiallisesta yksityiskohtaisuudesta johtuvia haitallisia oikeusvaikutuksia.

Maa- ja metsätalousvaltainen alue –merkintä kuvaa alueen pääasiallista maankäyttöä. Kaavaan liitetyillä määräyksillä ohjataan alueelle sijoittuvaa rakentamista ja muuta toimintaa maakuntakaavan perusluonteen mukaisesti yleispiirteisellä ja eri toimintoja mahdollistavalla tavalla.

Ympäristöministeriö yhtyy maa- ja metsätalousministeriön näkemykseen siitä, että *tulvariskien* huomioiminen maakuntakaavassa tulisi huomioida. Kaavassa ei kuitenkaan ole osoitettu uutta rakentamista tulvavaaran uhkaamille alueille. Laadittua suurtulvatyöryhmän selvitystä voidaan käyttää pohjana maakuntakaavan seuraavassa tarkistuksessa.

Kulttuuriympäristön ja maisema-alueiden osalta ympäristöministeriö toteaa, että maakuntakaavoituksen tehtävänä on muun ohella maiseman, luonnonarvojen ja kulttuuriperinnön vaaliminen ottaen huomioon maankäyttö- ja rakennuslain 5 §:n ja 28 §:n säännökset alueiden käytön suunnittelun tavoitteista ja maakuntakaavan sisältövaatimuksista sekä 22 §:n ja 24 §:n säännökset valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista ja niiden toteuttamisesta ja huomioon ottamisesta. Tältä kannalta merkittäviä alueita voi sijaita niin maa- ja metsätalousalueilla kuin muillakin alueilla. Maankäyttö- ja rakennuslain mukaisella alueiden käytön suunnittelulla voidaan siten ohjata myös maa- ja metsätalosalueiden käyttöä maa- ja metsätalouden harjoittamista koskevan ja asiaan liittyvän muun erityislainsäädännön mukaisissa puitteissa. Valtakunnallisten kulttuuriympäristön ja maiseman vaalimisen kannalta tärkeiden alueiden ohella maakuntakaavassa tulee osoittaa myös maakunnallisesti tai seudullisesti merkittävät alueet.

Arvokkaista kallio- ja harjualueista ympäristöministeriö toteaa, että harjijensuojeluohjelman tavoitteita toteutetaan ensisijaisesti maa-aineslain (555/1981) keinoin. Ge-merkintään ei liity maankäyttö- ja rakennuslain 33 §:n mukaista rakentamisrajoitusta. Maakuntakaava ei ole ristiriidassa maa-aineslain kanssa, sillä kaavan ge-merkintä ei ole oikeudellisenä esteenä maa-ainesluvan myöntämiselle, vaan asia ratkaistaan tapauskohtaisesti maa-aineslain säännösten nojalla. Edellä sanotun perusteella ja ottaen huomioon, ettei ge-merkintä rajoita maa- ja metsätalouden harjoittamista, maakuntakaavaa laadittaessa on muiden kaavan sisältövaatimusten ohella pidetty silmällä myös sitä, ettei maanomistajalle tai muulle oikeudenhaltijalle aiheudu kohtuutonta haittaa.

Loma-asutuksen mitoituksen osalta ympäristöministeriö toteaa, että Salon seudun maakuntakaavassa käytetty mitoitusjärjestelmää on käytetty jo seutukaavassa. Loma-asutusta ohjaava mitoitusjärjestelmä on maankäyttö- ja rakennuslain tarkoittamalla tavalla yleispiirteinen ja maakunnan liiton vastineesta käy ilmi, että maanomistajat ovat pitäneet menettelyä tasapuolisena ja oikeudenmukaisena. Yksityiskohtainen loma-asutuksen määrä ja mitoitus ei ratkaista maakuntakaavalla, vaan maakuntakaava on ohjeena suunniteltaessa loma-asutusta yleis- ja asemakaavoissa.

Ulkoilureittien osalta ympäristöministeriö toteaa, että maakuntakaavassa on osoitettu ulkoilureittejä, joiden toteuttaminen edellyttää yksityiskohtaista suunnittelua. Osoitetut reitit kuvaavat ulkoilureittien pääsuuntaa ja eri alueiden välisiä reitti yhteyksiä. Kaavaseloituksessa on todettu, että reitit on tarkoitus toteuttaa maanomistajakohtaisilla

sopimuksilla. Merkintään ei liity maankäyttö- ja rakennuslain 33 §:n 1 momentin mukaista ehdollista rakentamisrajoitusta, eikä merkintä estä alueiden käyttöä talousmetsänä. Ulkoilureitti-merkintään liittyvä suunnittelumääräys, jonka mukaan ulkoilureitteihin liittyvät talousmetsäalueet tulee hoitaa puistomaisina kokonaisuuksina on reitin toteuttamista ohjaava määräys, jossa kiinnitetään huomiota metsien talouskäytön ja virkistyskäytön yhteensovittamistarpeeseen.

Luonnonsuojelualueiden osalta ympäristöministeriö toteaa, että maankäyttö- ja rakennuslain 25 §:n 4 momentin ja 28 §:n 3 momentin säännökset huomioon ottaen maakuntakaavassa tulee osoittaa myös muita kuin valtakunnallisiin luonnonsuojeluohjelmiin sisältyviä, vähintäänkin maakunnallisesti tai seudullisesti merkittäviä suojelualueita. Salon seudun maakuntakaavassa kyseiset alueet on osoitettu S-alueina ja -kohteina. Maakuntakaavaa varten on koottu laaja-alainen selvitys alueen luonnonarvoista, joihin sisältyy myös paikallisesti arvokkaita kohteita. Ympäristöministeriö katsoo, ettei maankäyttö- ja rakennuslaki aseta estettä sille, ettei kaavaselostukseen voisi liittää informaatiota myös paikallisista luontoarvoista. Kun otetaan huomioon, ettei kaavaselostus ole vahvistettava asiakirja, ei selostuksessa maakuntakaavatasoa tarkempien tietojen esittäminen tee kaavasta lainvastaista. Selostuksessa esitetyt selvitystiedot ovat lisäinformaatiota kuntien yksityiskohtaiseen suunnitteluun ja lupaharkintaa.

Liikenne- ja viestintäministeriön lausunto

Salon itäisen ohikulkutien liittymistä ympäristöministeriö toteaa, että maakuntakaavan liittymämerkintä mahdollistaa liittymän toteuttamisen tarvittaessa myös eritasoliittymänä. Koska Salon itäisen ohikulkutien liittymät tullaan ensi vaiheessa toteuttamaan taso-liittyminä, on kaavassa käytettyä esitystapaa pidettävä riittävänä.

Valtatie 1:n uudesta eritasoliittymästä Salaisissa ja siihen liittyvistä yhteystarvemerkinnoistä ympäristöministeriö toteaa, että Salaisien yhteystarvemerkinnojen tarve on todettu Salon länsipuolisen alueen tieverkkosuunnitelmassa 1996. Ottaen huomioon yhteystarvemerkinnojen yksityiskohtaista selvitys- ja suunnittelutyötä ohjaava luonne, on kaava-asiakirjoihin liittyviä selvityksiä pidettävä riittävänä. Yhteystarpeen toteuttamisen ei ole kaava-asiakirjoissa todettu nimenomaisesti edellyttävän uutta eritasoratkaisua, eikä Salaisien eritasoliittymästä ole laadittu maantielain mukaisia yleis- tai tiesuunnitelmia. Kun lisäksi otetaan huomioon valtatie 1:n asema valtakunnallisesti merkittävänä pääväylänä, jonka ensisijaisena tehtävänä on pitkämatkaisen henkilö- ja tavaraliikenteen välittäminen, ympäristöministeriö jättää eritasoliittymä-merkinnän maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:n nojalla riittämättömästi selvitettyinä vahvistamatta. Riittävien selvitysten puuttessa ei voida arvioida täyttääkö eritasoliittymä-merkintä maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:ssä säädetyt sisältövaatimukset.

Salon itäpuolisesta uudesta eritasoliittymästä valtatiellä 1 ja siihen liittyvistä yhteystarvemerkinnoista ympäristöministeriö toteaa, ettei itäisen eritasoliittymän ja siihen liittyvien yhteystarvemerkinnojen tarvetta ole kaava-asiakirjoissa osoitettu. Ympäristöministeriö jättää yhteystarvemerkinnot maankäyttö- ja rakennuslain 9 §:ssä tarkoitettujen riittävien selvitysten puuttuessa vahvistamatta. Kaavaselostuksessa on todettu, että Salon itäisen eritasoliittymä ei liity olemassa olevaan taajamarakenteeseen tai suunniteltuihin laajennusalueisiin, ja siksi sen vaikutus on yhdyskuntarakennettava hajauttava (s. 39). Salon seudun liikennejärjestelmän osaselvityksessä D on todettu johtopäätöksenä, että itäistä eritasoliittymää ei vuoteen 2020 ulottuvilla liikenne-ennusteilla voida pitää perusteltuna. Kun lisäksi otetaan huomioon valtatie 1:n asema valtakunnallisesti merkittävänä pääväylänä, jonka ensisijaisena tehtävänä on pitkämatkaisen henkilö- ja tavaraliikenteen välittäminen, ympäristöministeriö katsoo, etteivät merkinnät täytä maankäyttö- ja raken-

nuslain maakuntakaavalle asettamaa vaatimusta kiinnittää huomiota ympäristön ja talouden kannalta kestäviin liikenteen järjestelyihin, eikä edistä tarkoituksenmukaista alue- ja yhdyskuntarakennetta. Näin ollen ympäristöministeriö jättää itäisen uuden eritasoliittymän maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:n vastaisena vahvistamatta.

TP-merkinnän laajentamisesta kantatie 52 kaakkoispuolelle Somerolla ympäristöministeriö toteaa, että kyseessä ei ole merkittävä uusi työpaikka-alue. Maakunnan liitto on antamassaan selvityksessä todennut, että Helsingintien ja Salontien risteyksen eteläsektorissa sijaitseva alue on Someron keskustaajaman luonnollinen laajenemissuunta ja liikenteelliset kysymykset voidaan ratkaista kuntakaavoituksen yhteydessä. Kyseistä aluetta on tarkasteltu teollisuustoimintojen, palvelujen ja asumisen suunniteltuna laajenemisalueena myös Salon seudun liikennejärjestelmä 2020 osaselvityksessä A. Ympäristöministeriö toteaa, että TP-alueen laajennuksen toteutuminen edellyttää yksityiskohtaista suunnittelua, minkä yhteydessä myös liikenteen järjestämiskysymykset tulevat ratkaistavaksi.

Melualuumerkinnöistä ympäristöministeriö toteaa, että maanteiden ja rautateiden osalta maakuntakaavoissa ei pääsääntöisesti ole tapana esittää melualueita. Salon seudun maakuntakaavassa esitetyt merkittävät uudet tielinjaukset perustuvat lainvoimaisiin yleis- tai tiesuunnitelmiin. Edellä mainittujen suunnitelmien perusteella liikennemelu on mahdollista ottaa huomioon kuntien yksityiskohtaisessa kaavoituksessa.

Hiljaisten alueiden puuttumisesta ympäristöministeriö toteaa, että valtioneuvoston päätös luonnon virkistyskäytöstä kyllä suosittelee hiljaisten alueiden selvittämistä, mutta voimassa olevat valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet eivät edellytä hiljaisten alueiden merkitsemistä. Kaavaa ei siis tältä osin voida pitää lain vastaisena.

Opetusministeriön ja työ- ja elinkeinoministeriön lausunnoissa ei vahvistettavana olekaan maakuntakaavaan esitetä sellaisia muutos- tai tarkennusehdotuksia, jotka edellyttäisivät ympäristöministeriön kannanottoa.

Vahvistamatta jätetyt aluevaraukset ja kaavamääräykset

Ympäristöministeriö jättää vahvistamatta Salon itäisen uuden eritasoliittymän yhteystarvemerkintöineen sekä Salaisten uutta eritasoliittymää osoittavan merkinnän.

Vahvistamatta jätetyt eritasoliittymät ja yhteystarvemerkinnät on merkitty kaavakarttaan punaisella.

Vähäinen muutos

Ympäristöministeriö muuttaa maankäyttö- ja rakennuslain 31 §:n 6 momentin nojalla ja Varsinais-Suomen maakuntaliiton suostumuksella seuraavan maa- ja metsätalousvaltaiseksi (M) osoitettuja alueita koskevan merkinnän kuvauksen ja määräyksen seuraavasti:

Maa- ja metsätalousvaltainen alue:

Merkinnällä osoitetaan pääasiassa maa- ja metsätaloustalouteen tarkoitettuja alueita, joita voidaan käyttää myös jokamiehen oikeuden mukaiseen ulkoiluun ja retkeilyyn. Alueita voidaan käyttää harkitusti myös haja-asutusluonteiseen pysyvään tai loma-asutukseen.

Suunnittelumääräys:

Olemassa olevien alueiden täydennykseksi ja laajennukseksi voidaan yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa osoittaa pääasiallista käyttötarkoitusta kohtuuttomasti haittaamatta, sekä maisema- ja ympäristönäkökohdat huomioon ottaen mm. uutta pysyvää asumista ja, erityislainsäädännön ohjaamana, myös muita toimintoja.

Vähäiset muutokset on merkitty kaavakartalle punaisella.

Oikaisunluonteiset korjaukset

Ympäristöministeriö tekee maankäyttö- ja rakennuslain 31 §:n 6 momentin nojalla oikaisunluonteisen korjauksen, jolla

- Merkittävä rakennetun ympäristön kokonaisuus/-ryhmä/ -alue -merkintään sekä Kulttuurihistoriallisesti arvokas tie -merkintään liittyvien määräyksien otsikot muutetaan suojelumääräyksistä suunnittelumääräykseksi.
- Tieliikenteen yhteystarve -merkinnän suunnittelumääräyksessä "ohjeellisen tielinjauksen" -teksti muutetaan muotoon: "yhteystarpeen".

Oikaisunluonteiset korjaukset on merkitty kaavakarttaan punaisella.

Korjauskehotukset

Ympäristöministeriö kehottaa maakunnan liittoa tekemään kaavaselostukseen seuraavat korjaukset:

- Kaavaselostuksen taulukko "Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet maakunnan suunnittelussa" s. 2, on tarkistettava melun osalta vastaamaan maakuntakaavakarttaa ja -määräyksiä.
- E-merkintää ja puolustusvoimien alueita koskevan kaavamääräyksen tulkintaa ja käyttöä selventävä tekstikappale tulee lisätä selostukseen.

Maakuntakaavan vahvistaminen

Ympäristöministeriö katsoo, että Salon seudun maakuntakaava vähäisen muutoksen jälkeen ja muilta kuin edellä vahvistamatta jätetyiltä osin täyttää sille maankäyttö- ja rakennuslain 28 §:ssä asetetut sisältövaatimukset. Koska maakuntakaavan vahvistamiselle muilta osin ei ole maankäyttö- ja rakennuslain 31 §:n 3 momentista johtuvaa estettä, ympäristöministeriö vahvistaa maakuntakaavan.

Ympäristöministeriö vahvistaa myös maakuntakaava-alueella voimassa olevien seutukaavojen ja E18-tielinjaa koskeva vaihemaakuntakaavan kumoamisen.

Maakuntakaavan kaavan voimaantulo

Ympäristöministeriö määrää maankäyttö- ja rakennuslain 201 §:n perusteella maakuntakaavan tulemaan voimaan ennen kuin se on saanut lainvoiman.

Jatkotoimenpiteet

Varsinais-Suomen liiton on maankäyttö- ja rakennusasetuksen 93 §:n mukaisesti kuuluttava maakuntakaavan voimaantulosta.

Varsinais-Suomen liiton tulee lisäksi lähettää maakuntakaava tiedoksi maankäyttö- ja rakennusasetuksen 95 §:n mukaisille viranomaisille otettavaksi huomioon suunnittelussa, päätöksenteossa sekä alueiden käyttöä koskeviin toimenpiteisiin ryhdyttäessä.

Oikeusvaikutukset

Maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n 1 momentin mukaisesti maakuntakaava on ohjeena laadittaessa ja muutettaessa yleiskaavaa ja asemakaavaa sekä ryhdyttäessä muutoin toimenpiteisiin alueiden käytön järjestämiseksi.

Maankäyttö- ja rakennuslain 32 §:n 2 momentin mukaisesti viranomaisten on suunnitelllessaan alueiden käyttöä koskevia toimenpiteitä ja päättäessään niiden toteuttamisesta otettava maakuntakaava huomioon, pyrittävä edistämään kaavan toteuttamista ja katsottava, ettei toimenpiteillä vaikeuteta kaavan toteuttamista.

Maankäyttö- ja rakennuslain 33 §:n 1 momentin mukainen ehdollinen rakentamisrajoitus on voimassa maakuntakaavamerkinnot ja -määräykset sisältävässä maakuntakaavan osassa mainituilla alueilla. Alueella, jolla rakentamisrajoitus on voimassa, ei lupaa rakennuksen rakentamiseen saa myöntää siten, että vaikeutetaan maakuntakaavan toteuttamista.

Sovelletut oikeusohjeet

Maankäyttö- ja rakennuslaki (132/1999) 4 § 3 mom., 9 §, 17 §, 24 § 2 mom., 25 §, 27 §, 28 §, 29 §, 30 §, 31 §, 32 §, 33 §, 188 § 5 mom. ja 201 §
 Maankäyttö- ja rakennusasetus (895/1999) 1 §, 10 §, 93 § ja 95 §
 Ympäristöministeriön asetus (31.3.2000) maankäyttö- ja rakennuslain mukaisissa kaavoissa käytettävistä merkinnöistä
 Kuntalaki (365/1995) 90 § ja 92 §

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä.

Asuntonministeri

Jan Vapaavuori

Ylitarkastaja

Susanna Wähä

LIITE

Valitusosoitus

MAKSU JA JAKELU**Päätös, maksutta**

Varsinais-Suomen liitto, PL 273, 20101 Turku

Tiedoksi

Oikeusministeriö
Sisäasiainministeriö
Puolustusministeriö
Valtiovarainministeriö
Opetusministeriö
Maa- ja metsätalousministeriö
Liikenne- ja viestintäministeriö
Sosiaali- ja terveysministeriö
Työ- ja elinkeinoministeriö
Lounais-Suomen ympäristökeskus
Ympäristöministeriön ympäristönsuojeluosasto

VALITUSOSOITUS

LIITE

Valitusviranomainen

Ympäristöministeriön päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta korkeimmalta hallinto-oikeudelta kirjallisella valituksella. Siltä osin, kun ympäristöministeriö on jättänyt maakuntakaavan vahvistamatta, muulla kuin maakunnan liitolla tai kunnalla ei ole oikeutta hakea muutosta (maankäyttö- ja rakennuslain 191 § 3 momentti). Valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa korkeimman hallinto-oikeuden kirjaamoon.

Valitusaika

Valitus on toimitettava valitusviranomaiselle viimeistään kolmantenkymmenentenä (30) päivänä päätöksen antopäivästä, sitä päivää lukuun ottamatta. Valituksen tulee olla perillä virka-aikana eli viimeistään klo 16.15. Jos valitusajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Valituksen sisältö

Valituskirjelmässä on ilmoitettava

- valittajan nimi ja kotikunta
- postiosoite ja puhelinnumero, joihin asiaa koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- päätös, johon haetaan muutosta, miltä kohdin muutosta haetaan, mitä muutoksia vaaditaan tehtäväksi ja millä perusteella muutosta vaaditaan.

Jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä tai jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, valituskirjelmässä on ilmoitettava myös tämän nimi ja kotikunta.

Valituskirjelmä on valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen allekirjoitettava.

Valituksen liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä

- ympäristöministeriön päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- asiamiehen valtakirja, mikäli valituksen on laatinut valittajan valtuuttama asiamies
- asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo toimitettu viranomaiselle.

Valituksen toimittaminen perille

Valituskirjelmän voi viedä valittaja itse tai hänen valtuuttamansa asiamies. Sen voi omalla vastuulla lähettää myös postitse, toimittaa lähetin välityksellä tai sähköpostilla. Valituskirjelmä on toimitettava niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Muutoksenhakijalta peritään korkeimmassa hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 204 euroa (1280/2005). Tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa laissa (701/1993) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä.

Korkein hallinto-oikeus

postiosoite: PL 180, 00131 Helsinki
käyntiosoite: Unioninkatu 16, Helsinki
puhelinvaihte: 010 36 40200
telekopio: 010 36 40382
sähköpostiosoite: korkein.hallinto-oikeus@oikeus.fi